

Ontwerpproces van een zelf-rijdende wagen

Eindverslag

Team 4: Team R2D2

Matthijs Deforche, Karl Van Holder, Thomas Varheust, Kobe De
Weerdt, Yaron Verhulst
Kevin Truyaert, Benjamin Maveau, Martijn Boussé

Academiejaar 2020 – 2021

Inhoud

1	Inleiding	3
2	Klantenvereisten	4
3	Ontwerpspecificaties	5
4	Teamverantwoordelijkheden	6
5	Ontwerp	7
	5.1 Onderdelen	7
	5.2 Assemblage	9
6	Software	10
	6.1 flowchart moet nog aangevuld worden	10
	6.2 Lijnvolgalgoritme	10
	6.3 Licht herkennen	11
	6.4 Andere wagen herkennen en versnellen/vertragen	11
	6.5 Draaien op kruispunt	11
	6.6 Handmatige Besturing	11
	6.7 Implementatie traject	12
	6.8 Concrete implementatie	12
	6.9 Implementatie traject	12
7	Resultaten	13
	7.1 Financieel rapport	13
	7.2 Ontwerp	13
	7.3 Software	13
8	Bijlagen	15
	8.1 Takenstructuur	17
9	Gantt-grafiek & Teamkalender	19
	9.1 Visualisatie ontwerp	27
	9.2 Elektrisch circuit	27
	9.3 Flowcharts	27
	9.4 Financieel Rapport	29

1 Inleiding

Het principe van zelfrijdende wagens is vandaag de dag geen item meer dat alleen in de toekomst mogelijk is. Er zijn al verschillende bedrijven volop aan de slag met de ontwikkeling van zelfrijdende wagens. Een ideaal voorbeeld hiervan is de autofabrikant Tesla. Vele ongevallen worden nog steeds veroorzaakt door de mens, dus lijken zelfrijdende wagens hiervoor een ideale oplossing. Om dit mogelijk te maken is het van essentieel belang om betrouwbare zelfrijdende wagens te ontwikkelen. Dit semesterproject laat ons toe om kennis te maken met de werking en principes van kleine robotwagentjes.

Het concept van *Smart city* ofwel slimme stad is een concept dat we in dit project zullen gebruiken. *Smart city* is een stad waar alles bestuurd en beheerd wordt door informatietechnologie. Mobiliteit is een heel belangrijk deelaspect van het concept. Men wilt het verkeer zo efficiënt mogelijk in de stad regelen zodat er zo weinig mogelijk conflicten, ongevallen, filevorming enzovoort zijn. Dit semester zullen we een zelfrijdend robotwagentje ontwerpen dat zelfstandig door een modelstad zal rijden. Het moet in staat zijn om verkeerslichten te kunnen interpreteren, juiste handelingen te kunnen uitvoeren zoals afslaan of rechtdoor rijden en het zal obstakels zoals voorliggers moeten kunnen ontwijken. Een vlotte verkeerssituatie in *Smart city* is cruciaal en dit is dan ook het doel van dit project. Onze auto zonder problemen en vlot laten rijden in de modelstad net zoals in het concept.

2 Klantenvereisten

De constructie van onze wagen moet aan een budget voldoen van 3500 eenheden. Er is een materiaallijst beschikbaar die we kunnen raadplegen om onderdelen te bestellen.

Onze auto moet een geïmplementeerd traject kunnen volgen via een lijn die op de ondergrond is aangebracht. Deze verschilt qua intensiteit met de ondergrond zodat de auto de lijn kan herkennen. Het traject bevat ook meerdere kruispunten met verkeerslichten. Onze auto moet deze kunnen interpreteren en gepast reageren op het rode of groene licht. Om te kunnen stoppen bij het rode licht zal onze auto een dikke stoplijn moeten kunnen detecteren.

Om het traject te volgen zal onze auto dus moeten kunnen rijden en draaien. Ook stoppen is belangrijk. Onze auto moet namelijk voorliggers kunnen detecteren en op tijd stoppen om een botsing te vermijden. Er wordt verwacht dat het volledige traject foutloos uitgereden kan worden op een aanvaardbaar tempo.

Voor onze auto het traject op kan, zullen we ook een noodstop moeten uitvoeren. Dit zal via commando's van een computer moeten gebeuren.

3 Ontwerpspecificaties

De verkeerslichten kunnen interpreteren: stoppen bij een rood licht, doorrijden bij een groen licht.

De hoogte van het verkeerslicht gemeten vanaf de grond tot aan het middelpunt van het verkeerslicht is 75 mm. Het verkeerslicht heeft een knipperfrequentie van 1 Hz. Een technische tekening van het kruispunt is te zien op Figuur 5.

Een geïmplementeerd traject kunnen volgen / stoplijn detecteren.

De ondergrond van het traject zal ofwel donker ofwel helder zijn. De kleur van de lijnen die de auto moet volgen zal afhangen van wat de kleur van de ondergrond is. Het zal het omgekeerde zijn waardoor het verschil duidelijk is. Er zijn ook nog verschillen in de soorten lijnen die op de ondergrond aangebracht zullen worden. De breedte van een volglijn is 25 mm en de breedte van een stoplijn is 50 mm. De kruispunten liggen op 1000 mm van elkaar en het bovenaanzicht van een kruispunt is te zien op Figuur 4.

Commando's van een computer kunnen volgen.

Vooraleer onze auto het traject mag oprijden, moeten we eerst op afstand een noodstop kunnen uitvoeren.

De auto moet aan een bepaald budget voldoen.

Er is een budget van 3500 eenheden beschikbaar. Dit budget kunnen we gebruiken om materiaal aan te kopen op de site: <http://www.irkulak.be/po2/>. Verder kunnen we het budget ook nog gebruiken om onze eigen ontwerpen te 3D-printen.

Het volledige traject foutloos kunnen afleggen met een aanvaardbaar tempo. De wagen heeft een maximumbreedte van 250 mm, een maximumhoogte van 300 mm en een minimumhoogte van 75 mm.

4 Teamverantwoordelijkheden

Naam	Deforche Matthijs	De Weerdt Kobe	Van Holder Karl
Penningmeester		x	
Teamleider			x
Notulist			
3D-modelleren			
Programmeren	x		x
Verantwoordelijke bouwen			x
Verantwoordelijke aankopen		x	
Presentatie	x	x	

Naam	Thomas Varheust	Yaron Verhulst
Penningmeester		
Teamleider		
Notulist	x	
3D-modelleren	x	x
Programmeren		
Verantwoordelijke bouwen	x	
Verantwoordelijke aankopen		
Presentatie		x

5 Ontwerp

5.1 Onderdelen

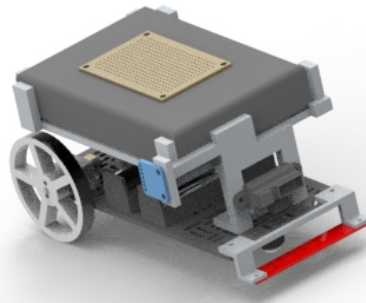
We hebben keuze tussen een Raspberry Pi en een NI MyRio als microcontroller voor de auto en kiezen voor de NI MyRio. Voornamelijk het programmeren heeft ons overtuigd om met de MyRio controller te werken. We kunnen op deze manier namelijk voor het volledige programmeerwerk LabVIEW gebruiken wat zorgt voor een naadloze integratie aangezien we sowieso LabVIEW gebruiken op de demo als *interface*. Het lijkt ons een voordeel als we zowel het programmeren in LabVIEW als de demo kunnen uitvoeren in dezelfde programmeertaal. Daarnaast laat de MyRio ook analoge sensoren toe. Eén van die sensoren is de afstandssensor die een bereik heeft van 80 cm, tegenover de 10 cm van de digitale variant die we ter beschikking hebben. Wanneer het wagentje een voorligger detecteert op een grotere afstand, kunnen we beter onze snelheid aanpassen aangezien er meer 'tijd' is om te reageren. Als er door een fout in het programmeerwerk het algoritme veel tijd vraagt om te kunnen stoppen, is het een voordeel als we een afstandssensor gebruiken die voorliggers op een grotere afstand detecteert. We gebruiken voor de andere sensoren ook de analoge versies zodat we tijdens het programmeren enkel rekening hoeven te houden met dezelfde verwerking van de sensoren. Aangezien de NI MyRio een power input nodig heeft van 6-16 Volt, kan de powerbank (met een output van 5 V) niet gebruikt worden. Door TWEE Lithium-ion batterijen van 3,6 Volt te kiezen en deze in serie te schakelen is het wel mogelijk om een geschikte spanning voor de power-input te verkrijgen. Als persoonlijke touch kozen we

om geen *MakerBeams* te gebruiken. In plaats daarvan hebben we dus een chassis nodig en het beste voor ons is het 'rechthoekig zwart chassis' omdat we graag voldoende plaats hadden voor alle componenten te bevestigen. Het rechthoekig chassis heeft namelijk een oppervlakte van 137.6 mm^2 , het rond heeft een oppervlakte van ongeveer 126.7 mm^2 . Ook kunnen we de wagen stabiel maken door het zwaartepunt te verlagen wanneer we de onderdelen meer kunnen uitspreiden. Er is ook een 'universeel chassis' dat we kunnen gebruiken, maar aangezien het 50 eenheden meer kost, hebben we beslist om deze niet te gebruiken. Voor wielen en motoren gaan we voor een *ballcaster*. Als we enkel

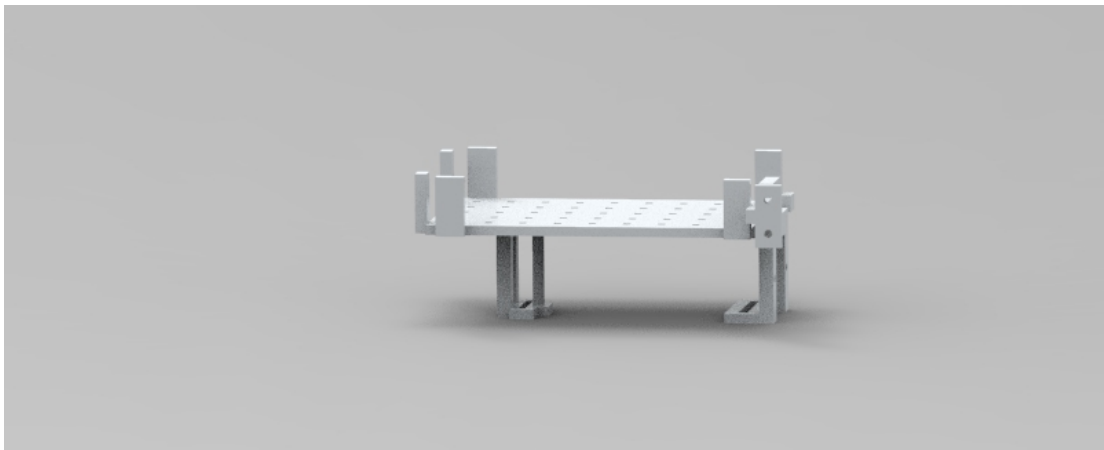
de ballcaster gebruiken, zal ons chassis niet horizontaal liggen aangezien de ballcaster minder hoog is dan de wielen. Daarom hebben we de extra componenten gebruikt bij de *ballcaster* die voor een verhoging zorgen. Hierdoor ligt ons chassis wel horizontaal. Deze twee wielen drijven we aan met twee van de 'Micro Metal Gear Motor 50:1 HP'. Deze heeft een drie millimeter as, wat compatibel is met onze gekozen wielen en heeft een gemiddeld vermogen, voldoende om de wagen te doen stoppen en opnieuw te versnellen. Omdat deze motoren niet meer beschikbaar waren wanneer wij onze bestelling konden plaatsen kozen we voor de 'Micro Metal Gear Motor 100:1 HP', deze is redelijk gelijkaardig, maar heeft een ander vermogen. Samen met deze motoren kozen we twee motorbeugels om de motoren aan het chassis te kunnen bevestigen en de 'Dual Drive DRV8833' zodat we beide motoren tegelijk kunnen aansturen. Vooraleer we alles definitief solderen, willen we eerst het wagentje kunnen testen met de sensoren. Daarom kozen we voor een klein *breadboard* zodat we de sensoren aan de microcontroller

kunnen conecten zonder dat we ze definitief verbinden door het solderen. De kleine versie was groot genoeg voor alle sensoren te kunnen verbinden, daarom kozen we voor het kleine aangezien het minder eenheden kost van ons budget.

5.2 Assemblage

Figuur 1: CAD-ontwerp van de wagen, samengesteld uit *.par-onderdelen*, gezien vanuit de rechterbovenhoek.

Figuur 2: Het 3D-geprinte onderdeel *Skelet van de wagen*

Het 3D-model van de wagen is te zien in Figuur 1. De MyRio-microcontroller zit in een soort doos. Deze is relatief groot en wanneer we deze op het chassis zouden bevestigen, gingen sommige poorten achter de wielen zitten en zouden we deze dus niet kunnen gebruiken. Daarom hebben we ervoor gekozen om de MyRio hoger te plaatsen zodat alle poorten vrij zijn. In Figuur 2 is het 3D-model te zien dat we ontworpen hebben dat op het chassis bevestigd kan worden. Dit ontwerp laat ons ook toe om de MyRio hoger dan de wielen te plaatsen zodat we alle poorten kunnen gebruiken. Dit model is ook voorzien van een plaats waar we de kleurensensor aan kunnen bevestigen. Deze hangt op een hoogte dat overeenstemt met de hoogte van de verkeerslichten. Namelijk een hoogte van 75 mm. Verder bevindt de kleurensensor zich op een horizontale afstand van 25 mm ten opzichte van het verkeerslicht en op 65 mm van de symmetrieas van het chassis. Ook aan de voorkant van ons 3D-model hebben we een plaats voorzien waar we de afstandssensor aan kunnen bevestigen. Omdat de MyRIO relatief zwaar is ten opzichte van de andere onderdelen, zorgt deze keuze ervoor dat het zwaartepunt van de wagen hoger komt te liggen. Om te voorkomen dat het zwaartepunt te hoog zou liggen, plaatsen we de batterijen centraal op het chassis onder de MyRio. De reflectiesensor wordt vooraan in het verlengde van het chassis bevestigd via de *reflectiesensorhouder*. Dit is een onderdeel dat we zelf ge-3D-print hebben omdat we ervoor gekozen hebben om geen *MakerBeams* te gebruiken. In Figuur 1 is de houder vooraan aan de wagen bevestigd. Omdat de afstandssensor objecten waarneemt vanaf 80 mm hebben we besloten deze op 35 mm van de voorkant van het chassis te plaatsen. Hierdoor kan de auto op een gepaste afstand een tegenligger detecteren. De sensoren maken verbinding met de MyRIO via de printplaat, deze is bovenaan op de MyRio bevestigd. Het elektrisch circuit is te zien in Bijlage 9.2.

6 Software

6.1 flowchart moet nog aangevuld worden

we moeten eerst met behulp van flowchart/stroomdiagram het algemene idee uitleggen vd software dit moet nog geschreven worden

6.2 Lijnvolgoritme

Het lijnvolgoritme werkt volgens een eenvoudig principe dat voorgesteld wordt in Figuur 3. Het parcours bestaat uit donkere lijnen op een witte ondergrond. Bij het volgen van deze lijnen maken we gebruik van de ‘QTR-8A analoge reflectie sensor array’. De aansluiting hiervan op de microcontroller kan je zien in Bijlage 9.2. De sensor heeft acht lichtgevoelige sensoren. We hebben ons lijnvolgoritme gebaseerd op het feit dat men aan de ene kant van de sensor meer zwart ziet dan aan de andere wanneer die niet evenwijdig met de lijn rijdt. Wanneer men meer zwart ziet aan de linkerkant van de sensor, moet men naar links draaien (dit door de linkermotor trager te doen draaien). Wanneer men echter meer zwart ziet aan de rechterkant van de sensor, moet men naar rechts draaien (dit door de rechtermotor trager te doen draaien). Als men aan beide zijden even veel zwart detecteert, moet men rechtdoor blijven rijden. Dit algoritme komt tot een einde wanneer beide kanten even veel zwart ervaren en deze

waardes tezamen veel groter zijn. Dit betekent dat er een stopstreep is, en men dus moet stoppen.

6.3 Licht herkennen

Dit algoritme treedt pas in werking als het wagentje een stopstreep detecteert. Dit is zo wanneer de zes sensoren van de reflectiesensor zwart detecteren (zoals in vorige paragraaf beschreven). We kozen ervoor om met de kleuresensor de roodwaardes te meten, omdat we proefondervindelijk hiervoor betere waardes kregen. We kijken of het licht rood knippert met behulp van statistiek. We krijgen ongeveer 10 waardes per seconde en bundelen telkens 50 opeenvolgende waardes, hierop berekenen we de standaardafwijking. Wanneer het rode licht niet brand, meten we theoretisch gezien allemaal dezelfde waarden en is de standaardafwijking gelijk aan nul. Wanneer het rode licht knippert krijgen we in onze steekproef hoge en lage waardes, hierdoor is de standaardafwijking groter. Wanneer we een standaardafwijking hebben die lager is dan een proefondervindelijk bepaalde waarde gaan we ervan uit dat het licht niet rood knippert en de wagen door kan rijden. Zolang de standaardafwijking niet lager is dan deze bepaalde waarde blijft de wagen wachten.

6.4 Andere wagen herkennen en versnellen/vertragen

Met de afstandssensor kunnen we de afstand tot een voorliggende wagen detecteren. Wanneer de afstand te klein is, gaat de wagen vertragen. Als echter bij het vertragen de kritieke minimale snelheid overschreden wordt (dus nog minder dan de minimale), dan stopt onze wagen (dit is wanneer een andere wagen voor ons stilstaat). Wanneer de snelheid boven een bepaalde waarde is, neemt hij de 'ideale snelheid' aan.

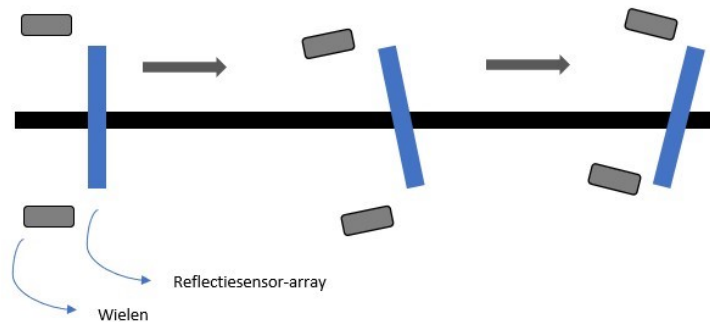
6.5 Draaien op kruispunt

We maken een onderscheid tussen drie gevallen; linksaf, rechtsaf en rechtdoor. Bij linksaf moeten we eerst 375mm rechtdoor rijden, dan 90graden naar links draaien om de as van de wagen en tenslotte meer dan 375 mm rechtdoorrijden om dan weer de lijn te volgen.

Bij rechtsaf moet men eerst 125mm rechtdoorrijden, dan 90graden naar rechts draaien om de as van de wagen en tenslotte meer dan 125mm rechtdoorrijden om dan weer de lijn te volgen. Bij rechtdoor moet men meer dan 500mm rechtdoorrijden om dan vervolgens de lijn te volgen. bij deze drie gevallen moet men tijdens het uitvoeren ervan rekening houden of er al dan niet een voorligger zich binnen de zeer kritische gevarenszone bevindt (dit wil zeggen dat de ander wagen voor de een of andere reden stilstaan op het kruispunt)

6.6 Handmatige Besturing

Om de controle manueel over te nemen sturen we de motoren rechtstreeks aan. Dit stellen we voor met behulp van twee sliders in LabVIEW. Later zullen we aan die sliders concreet een invulling voor geven om op de test te gebruiken.

Figuur 3: Het lijnvolgalgoritme laat ons robotwagentje toe om zijn traject te corrigeren indien nodig. Wanneer er links meer wit te zien is, zal het algoritme de wagen naar rechts laten draaien zodat hij de lijn correct volgt. Dit door de linkse motor sneller te laten

6.7 Implementatie traject

Vanaf het moment dat we ons traject kennen, kunnen we aan de hand van de vorige algoritmes ons parcours samenstellen. De flowchart van ons programma is terug te vinden in bijlage 9.3.

6.8 Concrete implementatie

Het hele LabVIEW-programma, gebruikmakend van de voorgenoemde functies splitsen we op in twee stappen:

De eerste stap is wat de auto moet doen tijdens het rijden. Hier moet de auto tegelijk de lijn op de grond volgen, een goede afstand tot zijn voorligger behouden (wat dus inhoudt dat die de voorligger moet detecteren en aan de hand van de afstand tot die voorligger zijn snelheid moet aanpassen) en de auto moet ook nog eens comfortabel kunnen stoppen, en dus niet te snel rijden, wanneer die een stopstreep detecteert. De input voor de snelheid komt van de motoren, de input voor de afstand tot de voorligger komt van de afstandssensor, de lijn en stopstreep detecteren we met de reflectiesensorarray en tot slot het verkeerslicht (dat besproken zal worden in de volgende stap) detecteren we met de keluresensor.

De tweede stap begint bij de stopstreep van bij het eind van stap één. Wanneer de auto gestopt is aan de stopstreep moet die een verkeerslicht detecteren en daar gepast opreageren, nadat het groen licht geworden is moet die dus over het kruispunt draaien. Daarna moet die een bocht nemen of rechtdoor rijden aan de hand van een vooraf opgesteld parcours. Na deze stappen is het algoritme klaar en begint hij weer met stap één.

6.9 Implementatie traject

Vanaf het moment dat we ons traject kennen, kunnen we aan de hand van de vorige algoritmes ons parcours samenstellen. De flowchart van ons programma is terug te vinden in bijlage 9.3.

7 Resultaten

7.1 Financieel rapport

Het gespendeerd budget is terug te vinden in Bijlage 9.4. Het grootste deel van het budget ging naar de aankoop van onderdelen voor onze wagen. Deze onderdelen zijn van essentieel belang aangezien we zonder deze onderdelen de opdracht niet goed kunnen uitvoeren. Het budget dat we hieraan gespendeerd hebben, was een verantwoorde beslissing. Voor het testen van de wagen hebben we een breadboard gekocht. Dit was voor ons een noodzakelijke aankoop aangezien we verschillende sensoren kunnen testen zonder dat we eerst alles definitief moeten solderen. Ten slotte is een groot deel van het budget gespendeerd aan de positie om aankopen te mogen doen. Het was voor ons belangrijk een hoge positie te krijgen zodat we meer keuzemogelijkheden hadden bij de aankoop van onderdelen. Aangezien er vijf MyRio- en vijf Raspberry Pi-microcontrollers waren, wisten we niet met zekerheid of we een MyRio-microcontroller konden krijgen. Daarom hebben we voor elke soort microcontroller een overzicht gemaakt met de onderdelen die we ernaast nog wilden aanschaffen. Op basis hiervan hadden we een idee van welk budget er nog over was voor de bieding en de 3D-prints. Zo konden we een gepast budget uittrekken voor de bieding rekening houdend met onverwachte aankopen en 3D-prints.

7.2 Ontwerp

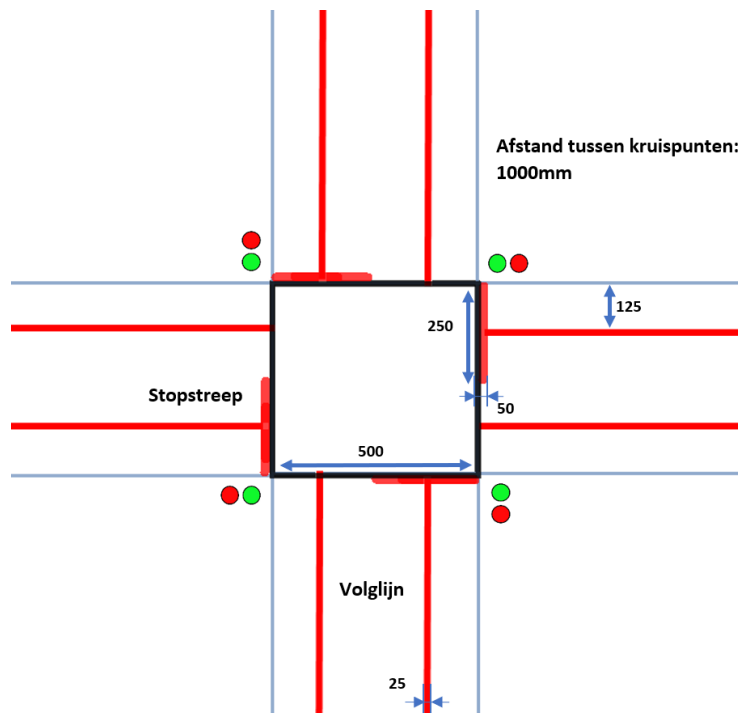
Tijdens het testen en tijdens de demo bleek dat ons ontwerp goed gewerkt heeft. De afstandssensor heeft goed de voorliggers kunnen detecteren dus het was op de correcte plaats geplaatst op ons 3D-model. De auto kon goed de lijnen volgen, dus onze *reflectiesensorhouder* is opnieuw correct geplaatst en ontving geen hinder van andere onderdelen van het wagentje. Tijdens het testen, reed de auto plots snel vooruit en viel zo van tafel. Hierdoor is het onderdeel waar de kleursensor aan vastging, afgebroken. Dit hebben we proberen te lijmen en vast te hangen met plakband. Wanneer deze hersteld was, was de houder van de kleursensor een geslaagd onderdeel aangezien de kleursensor de verkeerslichten kon interpreteren. Tijdens het testen en de demo merkten we dat de bocht naar rechts tamelijk scherp was en dat er onderdelen zoals de draden van de auto bleven haperen aan het kruispunt. Mocht er eventueel meer tijd geweest zijn, konden we dit aanpassen in ons ontwerp waardoor er geen haperingen waren bij de bocht naar rechts. De wagen heeft tijdens de demo geen elektrische problemen gehad, dus het soldeerwerk heeft goed gefunctioneerd. Door alle draden en de printplaat leek ons wagentje bovenaan wat rommelig. Indien er meer tijd ter beschikking was, zouden we nog een oplossing hiervoor gevonden willen hebben.

7.3 Software

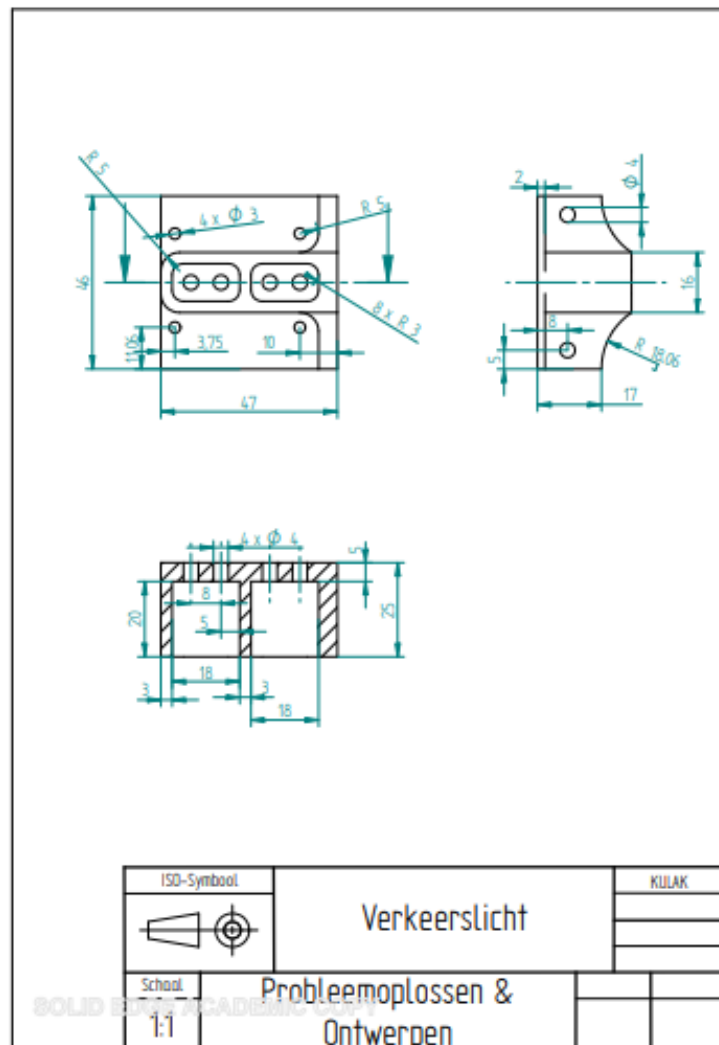
Tijdens de demo en het testen bleek dat de auto goed de lijnen kon volgen. Het lijnvolgalgoritme was een goede implementatie en we hebben hier weinig problemen bij ondervonden. De auto kon goed tegenliggers registreren en stoppen indien nodig, dus ook het programma om tegenliggers te registreren was een goede implementatie. Bochten nemen lukte niet helemaal perfect. Sommige

kruispunten werden goed genomen, maar de andere lukten niet altijd. Onze auto draaide te scherp en reed soms tegen de constructie van de kruispunten.

8 Bijlagen

Figuur 4: Bovenaanzicht kruispunt met relevante maten en items, aangepast vanuit [1].

Figuur 5: Technische tekening verkeerslicht, opgehaald van [2].

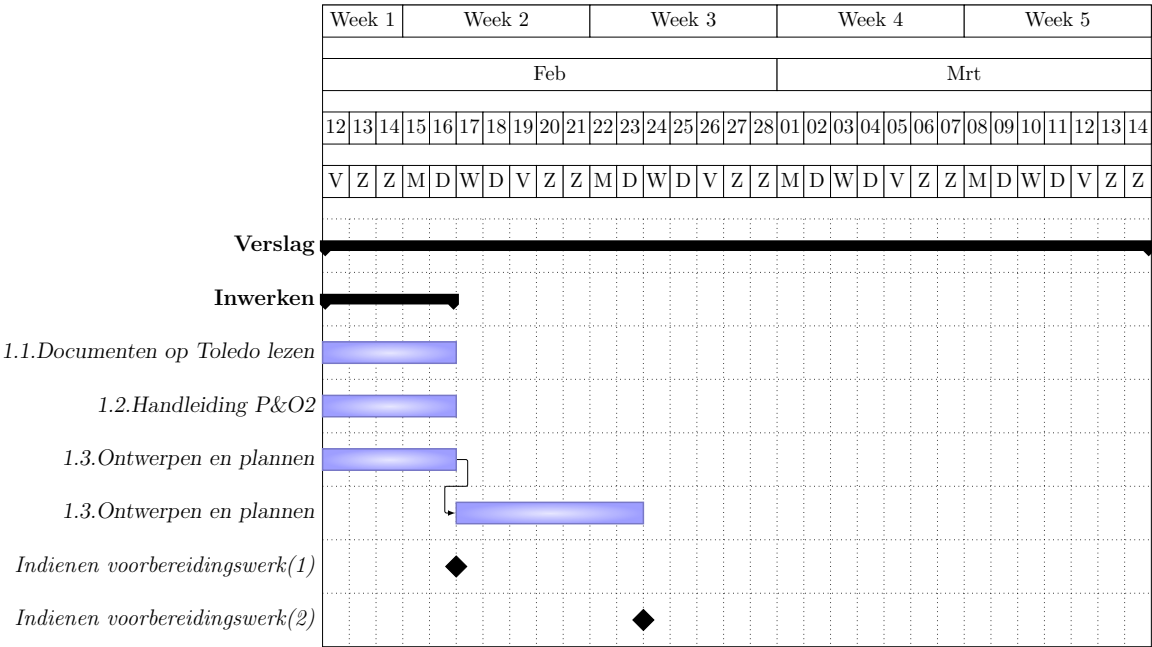
8.1 Takenstructuur

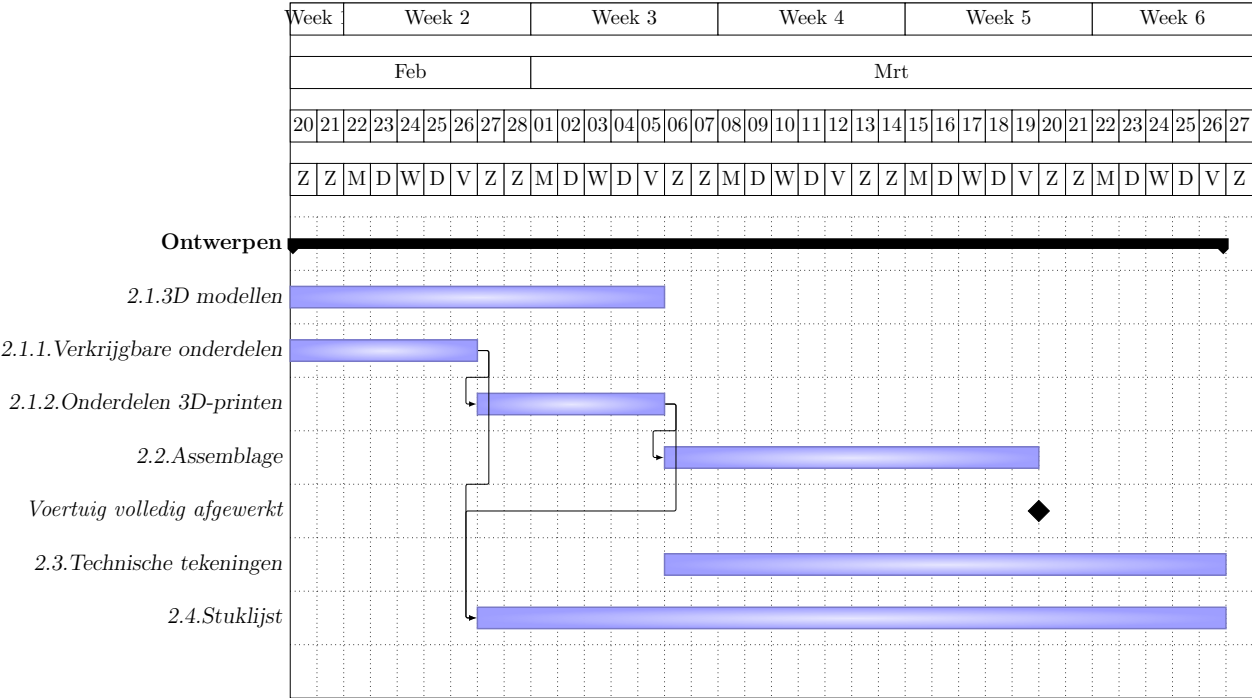
Tabel 1: Takenstructuur

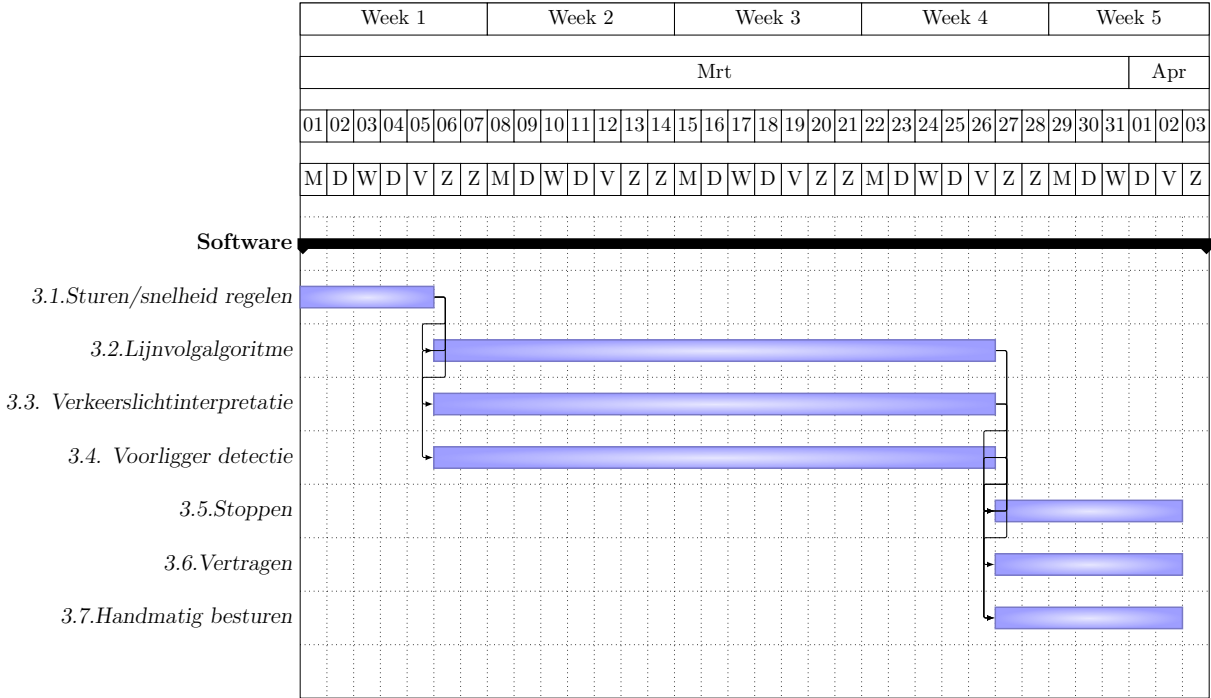
Code	Taak	Status
1	Inwerken	OK
1.1	Documenten op Toledo lezen	OK
1.2	Ontwerpen en plannen	OK
1.2.1	Materiaallijst maken	OK
1.2.2	Teamkalender maken	OK
1.2.3	Klantenvereisten opstellen	OK
1.2.4	Overzicht ontwerpspecificaties	OK
1.2.5	Takenstructuur	OK
1.2.6	Gantt-grafiek	OK
2	Ontwerpen met behulp van de computer	niet OK
2.1	3D modellen (Solid parts)	OK
2.1.1	Wiel	OK
2.1.2	Motor	OK
2.1.3	Motorbeugel	OK
2.1.4	Chassis	OK
2.1.5	Ballcaster	OK
2.1.6	Printplaat	OK
2.1.7	Kleursensor	OK
2.1.8	Afstandssensor	OK
2.2	Assemblage (Assembly)	OK
2.3	Technische tekeningen (Drawing)	niet OK
2.4	Stuklijst	niet OK
3	Software	niet OK
3.1	Sturen/snelheid regelen	OK
3.2	Lijnvolgalgoritme	OK
3.3	Verkeerslichtinterpretatie	OK
3.4	Voorliggerdetectie	OK
3.5	Stoppen	OK
3.6	Vertragen	OK
3.7	Handmatig besturen	OK
3.8	Inputs vormgeven	niet OK
3.9	Outputs vormgeven	niet OK
3.10	Testen	niet OK
4	Rapportering	niet OK
4.1	Tussentijds verslag	OK
4.1.1	Nalezen	OK
4.2	Tussentijdse presentatie	niet OK
4.2.1	Structuur	OK
4.2.2	Presentatie maken	niet OK
4.2.3	Nalezen	niet OK
4.2.4	Inoefenen	niet OK
4.3	Eindverslag	niet OK
4.3.1	Structuur	niet OK
4.3.2	Nalezen	niet OK
4.4	Eindpresentatie	niet OK
4.4.1	Structuur	niet OK
4.4.2	Presentatie maken	niet OK
4.4.3	Nalezen	niet OK
4.4.4	Inoefenen	niet OK

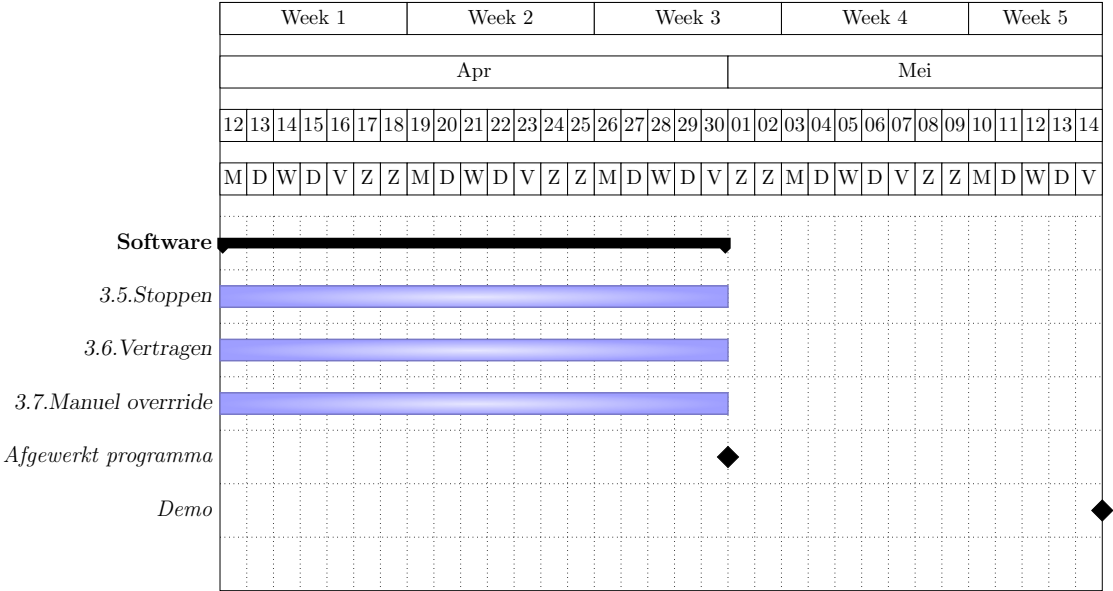
9 Gantt-grafiek & Teamkalender

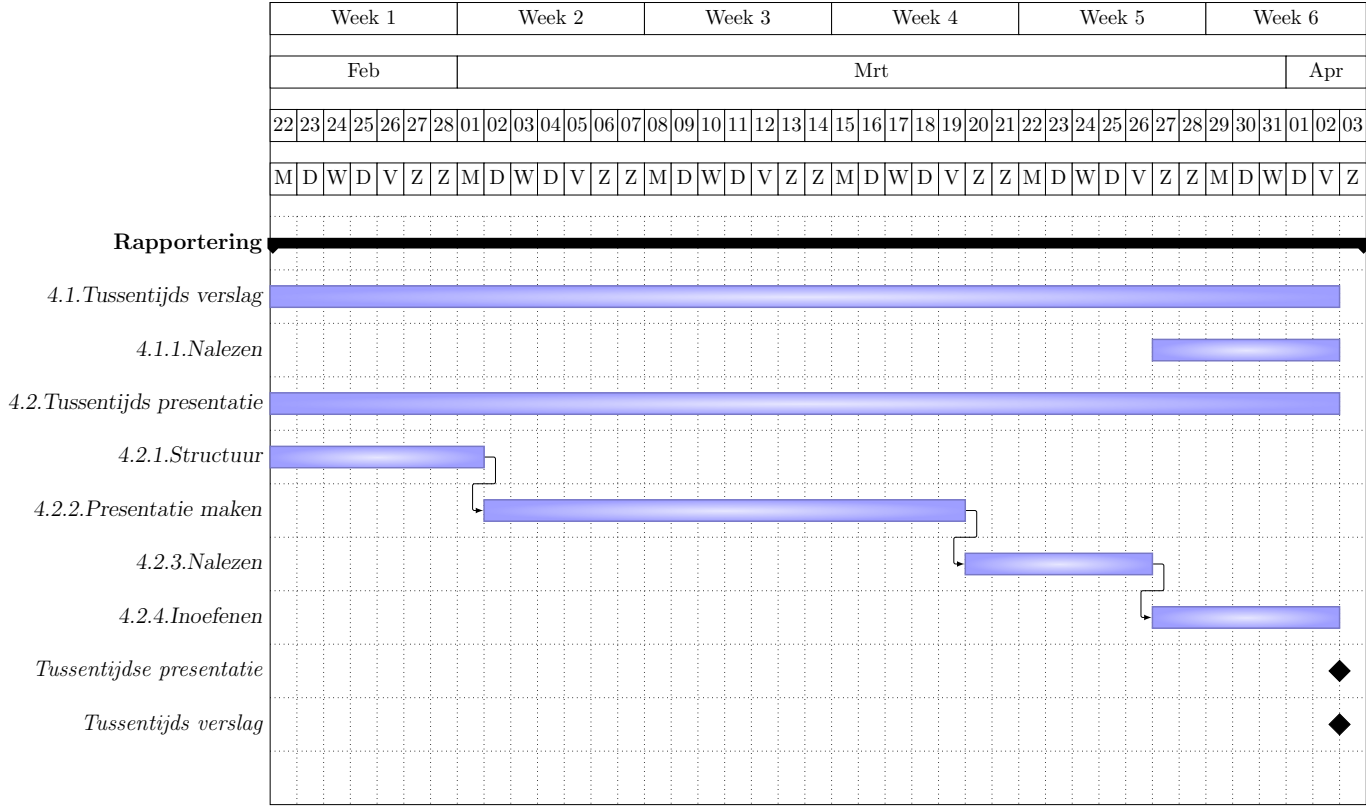
Week	Data	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag
1	08/02-12/02					
2	15/02-19/02		1.3			
3	22/02-26/02		1.4			
4	01/03-05/03	4.2.1				2.1.2/3.1
5	08/03-12/03					
6	15/03-19/03					2.2/4.2.2
7	22/03-26/03					2.3/2.4/4.2.3/3.2/3.3/3.4
8	29/03-02/04					tussentijdse presentatie en verslag
Paasvakantie1	05/04-09/04					
Paasvakantie2	12/04-16/04					
9	19/04-23/04	4.4.1				
10	26/04-30/04					3.5/3.6/3.7
11	03/05-07/05					demonstratie/4.4.2
12	10/05-14/05					4.4.3
13	17/05-21/05				eindverslag	eindpresentatie

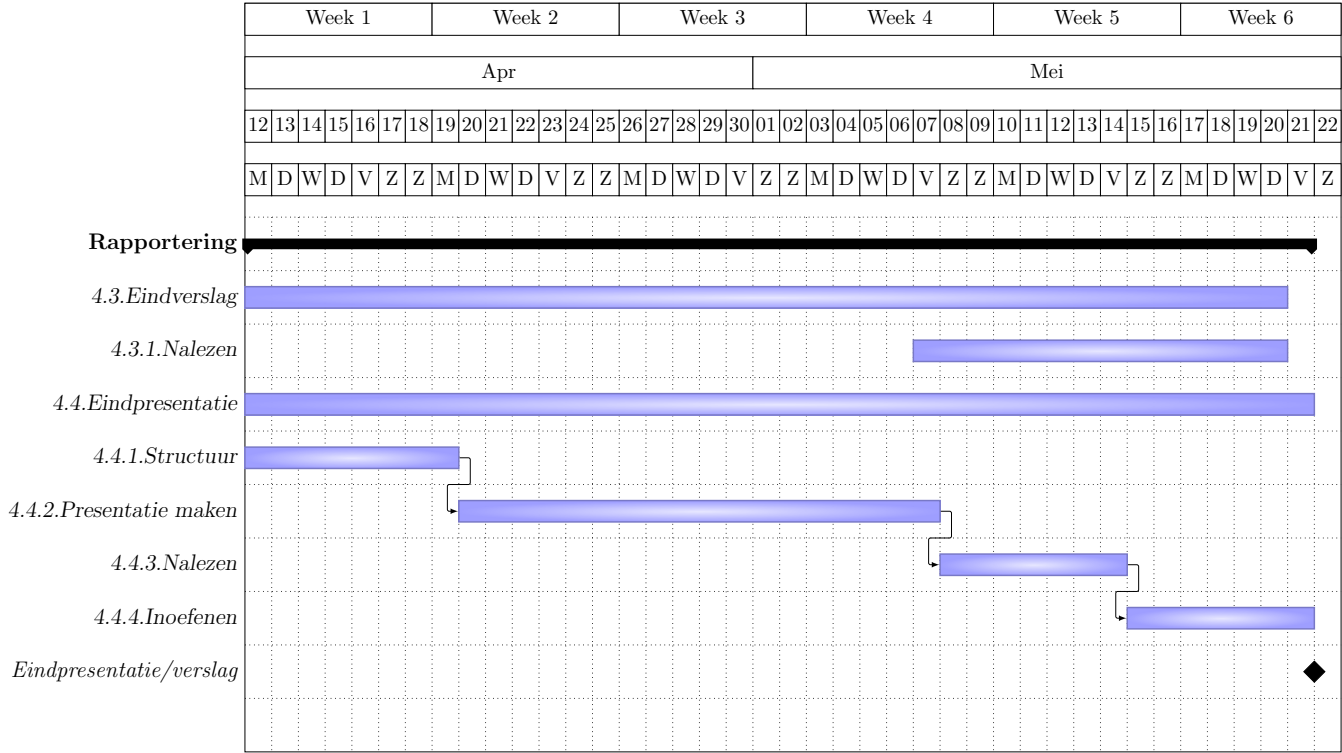

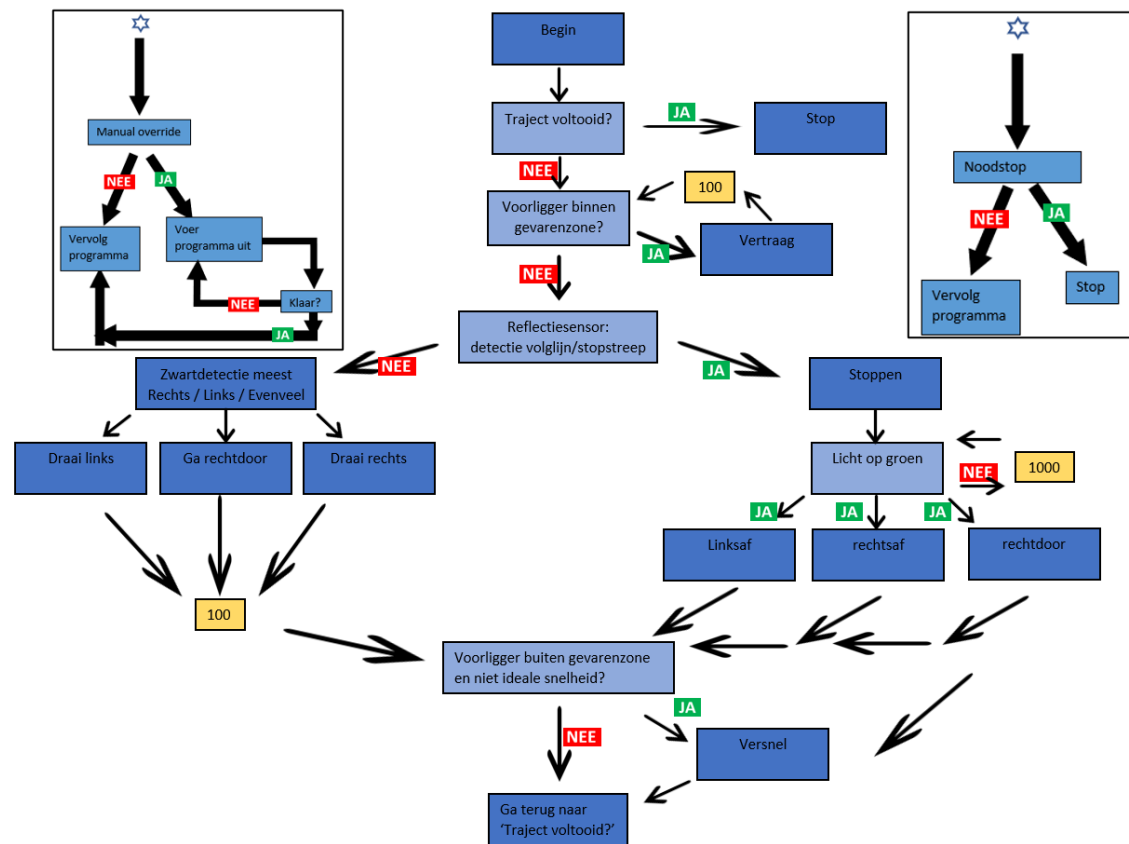

9.1 Visualisatie ontwerp

9.2 Elektrisch circuit

9.3 Flowcharts

Figuur 6: De flowchart van ons algoritme.

9.4 Financieel Rapport

Hardware

Onderdeel	prijs per stuk	aantal	totale prijs
Micro Metal Gear Motor 100:1 HP	160	2	320
Dual Drive DRV8833	70	1	70
Optische afstandsensor (analoog)	160	1	160
TCS34725 Kleur sensor BOB	150	1	150
QTR-8A analoge reflectie sensor array	150	1	150
Oplaadbare LITHIUM-ION	90	2	180
NI MyRio	240	1	240
Breadboard Tiny	40	1	40
Printplaat	50	1	50
Totaal: 1360			

Tabel 1: uitgaven hardware

Ontwerp

Onderdeel	prijs per stuk	aantal	totale prijs
Ball Caster	60	1	60
Wiel 60x8mm zwart	35	2	70
Robot Chassis Rechthoekig Zwart	70	1	70
Totaal: 200			

Tabel 2: uitgaven ontwerp

Assemblage

Onderdeel	prijs per stuk	aantal	totale prijs
Micro metal gear motor beugel	2	25	50
Skelet van de wagen	N.A	1	N.A
Reflectie sensor houder	N.A	1	N.A
Totaal: 50			

Tabel 3: uitgaven assemblage

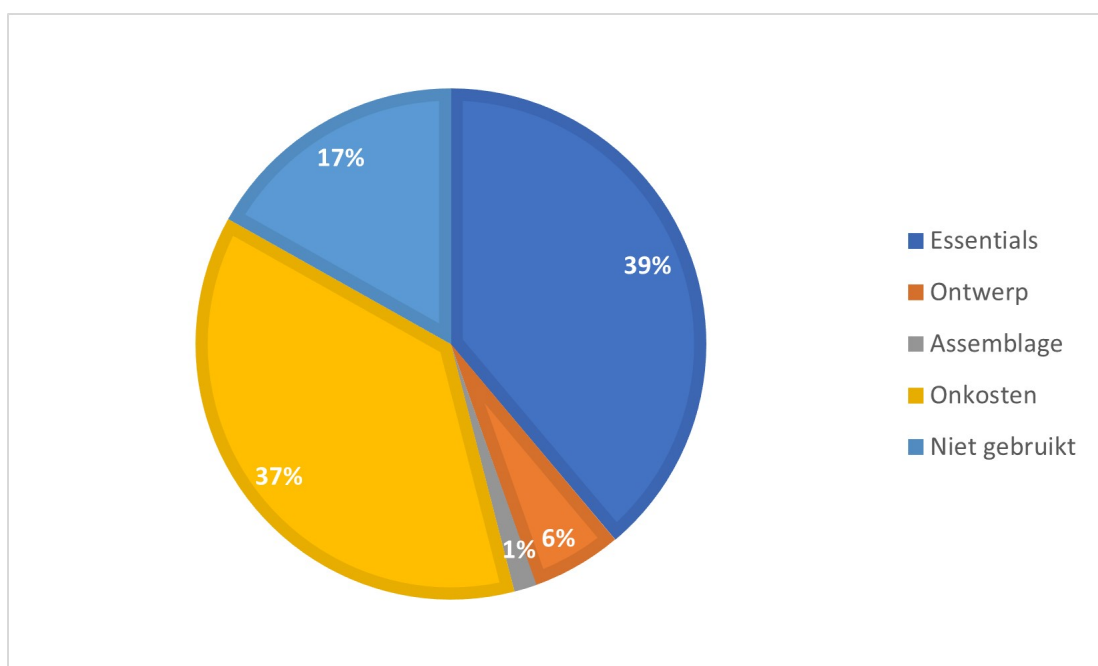
Onkosten

Niet gebruikt

Totaal: 590

kost	waarde
Bieding	1300
Totaal:	1300

Tabel 4: uitgaven onkosten

Figuur 7: Visualisatie van de besteding van ons budget

Bibliografie

- [1] Martijn Bousse Benjamin Maveau, Kevin Truyaert. P&o2 : Smart city.
- [2] Kevin Truyaert Benjamin Maveau. Opgave teamopdracht probleemoplossen en ontwerpen 2.

